

חוברת למשקיע

23 ביולי 2023

עורך: ד"ר שמואל גולדמן

הודעה:

מי שרוצה לקבל את חוברת למשקיע ועדיין לא שלח לנו דוא"ל, מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת לקבל את חוברת למשקיע". החוברת נשלחת לכתובת הדוא"ל ממנה נשלחת הבקשה אלינו.

מי שמבקש להפסיק לקבל את החוברת בדוא"ל מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת להפסיק לקבל את חוברת למשקיע".

הערה: החוברת הקודמת נשלחה ביום 9 ביולי 2023.

הערה: כדי לשפר את הראות של גרפים מוצע בתוכנת פידיאף להגדיל את התצוגה ל-200%.

בחוברת זו:

רוסיה – מחכים "למהירות מילוט" מסנקציות.

מועד המבחן "למסורת".

גיוס אזרחים לצבא ארה"ב.

המדינות הבלטיות – השעון מתקתק...

מה יקרה למדד נאסדק 100 – במלחמה בין סין לארה"ב?

יצרני רכב – על פי תהום?

מדדי מניות – שערי ריבית – זהב.

האם הוא מבין סינית?

רוסיה – מחכים "למהירות מילוט" מסנקציות.

"מהירות מילוט" היא המהירות המזערית שבה צריך לנוע "גוף", כדי "להימלט" מהשפעת "כוח הכבידה" "מגורם" כלשהו. למשל כדי "שגוף יוכל "להימלט" מכוח הכבידה של כדור הארץ היא כארבעים אלף ק"מ בשעה. (התנצלות בפני "יודעי דבר" על "ההסבר" הפשוט הזה.)

כלומר, אם "לגוף" תהיה מהירות כזו ("זכיוון" מתאים), הוא יוכל "להימלט" מכדור הארץ ולהמשיך לנוע ביקום. המהירות הנדרשת הזו תלויה במסה של "הגורם" ממנו רוצים "להימלט". למשל, כדי "להימלט" מכוח הכבידה של הכוכב "שמש", נדרשת מהירות של יותר

משני מיליון ק"מ בשעה. זאת בגלל שהמסה של השמש גדולה פי כמה מונים מזו של כדור הארץ.

אחרי "שנמלטים" מהשפעת כוח הכבידה של "גורם", אפשר לנוע "בחלל". תיתכנה תקלות בהמשך "המסע". אולם כדי "להתחיל במסע", יש צורך להשקיע אנרגיה שתקנה "לגוף" את "מהירות המילוט". בטיילים שמשוגרים לחלל, האנרגיה מופקת בעיקר מדלק נוזלי "שהשריפה" שלו יוצרת "תנועה" "במהירות מילוט".

עד פה "פיזיקה" ברמה מזערית.

"מודל הסנקציות" שהוטלו על רוסיה, נועד ליצור "כוח כבידה", שישתק את "תנועת הכלכלה" הרוסית. יש הבדל בין "כוח הכבידה" שנוצר על רשת המבורגרים של מקדונלד "וכוח הכבידה" שנוצר על סקטור תעופה אזרחית ברוסיה.

"המסה" של סנקציות על רשת המבורגרים היא הרבה יותר קטנה מזו של סנקציות על סקטור תעופה אזרחית. לכן, נדרשה "מהירות מילוט" נמוכה יחסית, כדי שרשת המבורגרים "תימלט" מהשפעת הסנקציות שהוטלו על רוסיה. כלומר, נדרשה השקעת "אנרגיה" נמוכה יחסית לעומת זו שנדרשת בסקטור תעופה אזרחית. לכן, רשת המבורגרים רוסית כבר נעה "בחלל", אחרי "שנמלטה" מהשפעת סנקציות שהוטלו על רוסיה.

לא כך הוא המצב בסקטור תעופה אזרחית, בסקטור ייצור רכב ועוד. ככול "שהמסה" של סנקציות על סקטור מסוים גדולה יותר, נדרשת "מהירות מילוט" גדולה יותר – נדרשת השקעת "אנרגיה" גדולה יותר – וסביר שגם זמן רב יותר כדי להשתחרר מהשפעת סנקציות.

התייחסנו כבר לסקטור תעופה אזרחית ברוסיה. אפשר לראות עד כמה סקטור זה היה/הינו חשוף לסנקציות בקישור למטה למאמר (מתורגם לאנגלית) שמתאר עד כמה "מטוס רוסי", למעשה אינו מטוס "רוסי". (אם מופיע ברוסית, הקליקו על אפשרות תרגום לאנגלית.)

<https://readovka.biz/revival-of-russian-aviation>

מצב דומה היה/קיים בתעשיית ייצור רכב ברוסיה. היו הרבה מפעלים של חברות "מערביות" שלמעשה הפעילו קוי הרכבה של רכבים מפריטים שיובאו "מהמערב" או שיוצרו ברוסיה במפעלים בבעלות חברות "מהמערב". אלו "נטשו" את רוסיה כחלק "מסנקציות".

בדומה לייצור מטוס אזרחי, גם ייצור רכב "רוסי", מצריך ייצור עצמי של פריטים.

למשל כאלו שנדרשים מסיבות "בטיחות", כמו מערכות ABS (למניעת "נעילת גלגלים בזמן בלימת חירום").

היו הרבה מאמרים "במערב" שלעגו לרוסים, שתעשיית הרכב שלהם "חזרה לשנות השמונים של המאה הקודמת" – בלי כריות אוויר ועוד.

מה עשו ברוסיה?

ראשית, בטלו את החובה לצייד רכב חדש "בפריטי בטיחות" מסוימים.

שנית, הקימו/הפעילו מפעלים מקומיים לייצור פריטים כאלו. למשל ABS.

ואז שוב הוטלה חובה לכלול אותם בייצור של רכב חדש.

כלומר, במוצר זה הגיעו ברוסיה "למהירות מילוט" מהשפעת סנקציות. כמו ברשת המבורגרים.

חשוב להדגיש שני פרטים "שמומחים" מטעם עצמם "במערב" מתעלמים מהם.

ראשית, נכון שגם אחרי שמגיעים "למהירות מילוט", תיתכנה תקלות בהמשך "המסע". אולם, החלק העיקרי כבר הושג: היכולת "להימלט" מהשפעת סנקציות במוצר/תחום מסוים. למשל, במפעל שמייצר ABS **אין מחכים** לראות שאכן ייצר 800 אלף או מיליון ומאתיים אלף יחידות בשנה. העיקר שהוא **מתחיל** לייצר בכמות כזו שהשלטונות יכולים לשוב ולחייב הכללת פריט כזה בייצור של רכב חדש.

כך יקרה גם לגבי ייצור מטוסים אזרחיים. אם אכן בשנת 2024 יגיעו "למהירות מילוט", כך שמייצרים 50 מטוסים בשנה, **לא יחכו** לראות שייצרו 500 מטוסים, כדי להחליף את כול מטוסי בואינג ואירבוס לטווח בינוני ברוסיה.

כלומר, אחרי שיגיעו "למהירות מילוט", זה יאפשר לשלטונות ברוסיה, להניח שמשתחררים "מכוח הכבידה" של סנקציות (בסקטורים "אסטרטגים"), ויוצאים למסע "בחלל".

לפי ההשערה הפרועה שלנו, זה יאפשר לשלטונות ברוסיה, להחליט על השלב הבא בלחימה באוקראינה וייתכן מעבר לה – בלי לחשוש מהשפעת "כוח הכבידה" של סנקציות.

בהמשך "נסביר" מדוע סביר לצפות לכך כבר בעוד 3-4 חודשים.

פרט נוסף "שמומחים" "במערב" מתעלמים ממנו, הוא שרוסיה **אינה** מדינה "קומוניסטית".

באתר globaltimes.cn שמזוהה עם השלטון בסין, הופיע לפני כחודשיים מאמר שהתייחס "לאיומים" של ארה"ב על כלכלת סין. שני דברים עיקריים נכתבו בו:

ראשית, הודגש שסין אינה "ברית המועצות". כלומר, יש במשק בסין מרכיב חשוב של פעילות סקטור פרטי שמונע על ידי "תמריץ רווח". כמו במשקים "קפיטליסטים". לכן, מי שסבור שארה"ב "תגבר" על סין כמו "שגברה" על ברית המועצות (באמצעות "כלכלה חופשית"), שוגה באשליות.

שנית, בכול מלחמה של סין עם ארה"ב **באזורים שסמוכים לסין**, הצבא הסיני ינחיל תבוסה מוחצת לצבאה של ארה"ב! (במלחמה "קונבנציונלית"). כבטוי שגור "באמריקאית" "נאמר" במאמר *make my day*, כלומר "בואו נראה אתכם".

כפי שכבר נכתב, ההסתלקות של חברות "מערביות" מרוסיה ואיסור על ייצוא מוצרים לרוסיה, גרמו ברוסיה לתופעה "קפיטליסטית", שבה יזמים מקומיים (וגם זרים) מחפשים "הזדמנות להרוויח", על ידי כך שהם מחליפים את הפעילות של חברות "מערביות".

השלטונות מעודדים פעילות כזו, בייחוד בסקטורים "אסטרטגים". חלק מזה נעשה באמצעות חברות פרטיות. השלטון ברוסיה – בייחוד הנשיא פוטין – מדגיש את הצורך לשמר את הפעילות של חברות פרטיות – גם זרות – ברוסיה.

הבנק המרכזי של רוסיה הציע (וכך נעשה) לחייב את אלו שקונים את הנכסים/פעילות של חברות זרות "שנטשו", להנפיק 20 אחוזים ממניות חברות אלו בבורסה ברוסיה.

ברור שבתחום חשוב מאד מבחינה אסטרטגית, כמו תעופה אזרחית, חלק עיקרי בפעילות להגיע "למהירות מילוט", נעשה על ידי חברות גדולות בשליטה ממשלתית. כמו חברות

לייצור נשק בארה"ב, שלכאורה הן חברות "פרטיות", שהלקוח העיקרי שלהן היא ממשלת ארה"ב.

אם כך לפי "מודל קפיטליסטי", היכן "שיש אפשרות לרווח", תהיה יוזמה פרטית לספק ביקושים. ההון שנדרש לכך יימצא בתחליף לקניית קבוצות כדורגל "במערב" וכדומה. אם יהיה צורך גם בהטלת מגבלות על ייצוא הון מרוסיה. בייחוד על ידי אלו שבתקופת "ההפרטה" השתלטו על נכסי מדינה – ועוסקים בעיקר בייצוא של מחצבי טבע.

אם כך, **מחכים** להגיע "למהירות מילוט", בייחוד בסקטורים "אסטרטגיים".

אז אפשר יהיה להעמיד במבחן את "המסורת" לפיה נוהגים פוליטיקאים בארה"ב.

מתי? לקראת סוף שנת 2023. מדוע אז?

שתי סיבות. ראשית, כי ייתכן שברוסיה יגיעו "למהירות מילוט" מסנקציות.

שנית, כי אז תתחיל "שנת בחירות בארה"ב".

"תגלית" ייחודית שלנו: שנת 2024 – לפי "הלוח" שנהוג "במערב" – תתחיל בעוד פחות מששה חדשים!

מועד המבחן "למסורת".

שני חברי בית הנבחרים בארה"ב (רפובליקאים), הגישו הצעות חוק שתגבלנה את הסיוע של ארה"ב לאוקראינה. כשמונים חברי בית נבחרים – רפובליקאים – הצביעו לאשר הצעות חוק אלו. כשלוש מאות וארבעים – מזה כמאה וארבעים רפובליקאים – הצביעו לדחות אותן.

התנהלות זו של נבחרים ציבור בארה"ב מובנת לחלוטין **בתקופה הנוכחית**.

הסבר לכך יש "בדוח" שפרסם סנטור לינדסי גרהם – רפובליקאי – על התועלת שמפיקה ארה"ב מהסיוע שהיא נותנת לשלטון באוקראינה. "התועלת" היא "החלשת צבאו של פוטין".

מהי העלות? מבחינתו "אפס".

חברי הקונגרס **אינם** נקראים להטיל מיסים ו/או לקצץ בהוצאות ממשלה כדי לממן את הסיוע שניתן לאוקראינה.

אולם העיקר הוא בשני הסעיפים הראשונים שנכללים "בדוח" שלו.

ראשית, אין חיילים אמריקאים באוקראינה. (לפחות לא "בגלוי" ולא במשימות קרביות).

שנית, **אין** חללים לצבא ארה"ב באוקראינה.

אם כך זו "עסקה מצוינת" לתת סיוע לשלטון באוקראינה.

ממה צריכים לחשוש חברי קונגרס בארה"ב, כאשר הם מאשרים "מתן סיוע לאוקראינה"?

האם מכך שיהיו הרבה חללים לצבא ארה"ב באוקראינה?

בהנחה שאלו אנשים הגונים, זו אכן סיבה לחשש כזה.

מה עוד?

שבמקרה כזה, "בוחרים/בוחרות" ישאלו אותם "למה אנחנו עושים זאת ועד מתי?"

זה חשש מוצדק – אבל לא כאשר מועד הבחירות הוא בעוד 16 חודשים. בחירות לכול חברי בית הנבחרים ולשליש מחברי הסנט.

חשש כזה יש לו בסיס רק/בעיקר "בתקופת בחירות". לא בגלל שבחורים/בוחרות "ישאלו שאלות", אלא בגלל שאז "יצוצו" מועמדים שיתחרו בהם בבחירות ושיצהירו שהם מתנגדים להמשיך לתת סיוע לאוקראינה – ולמצב שבו יש "הרבה חללים לצבא ארה"ב באוקראינה".

כלומר, החשש שיופיעו פוליטיקאים שיצהירו שהם **מתנגדים** להתנהלות של אלו "בשלטון" "שמאפשרת מצב שבו יש הרבה חללים לצבא ארה"ב באוקראינה".

כלומר, יתחילו לחשוש, אבל לא לפני שנת 2024.

מה דברי ההבל האלו? "הרבה חללים לצבא ארה"ב באוקראינה"? הרי נשיא ארה"ב חוזר ומצהיר **שלא** יהיה צבא אמריקאי באוקראינה?!

זה מה שהוא מצהיר **כעת**.

מה שחשוב הוא, מה שהוא **יעשה** אם חס וחלילה תקרה "יציאת פריז" באוקראינה!

על מה אתם מקשקשים?

על זה:

מנוסת 8-10 מליון אנשים בצרפת בשנת 1940 אחרי שצבא גרמני פלש לצרפת.

הבאנו כבר את דבריו של פטרויט אוקראיני, שהתריע שכך עומד לקרות כאשר צבא רוסי יתחיל לנוע מאזור דונבס בכיוון של מערב אוקראינה. מיליונים פונו/עזבו מקומות ישוב

במזרח אוקראינה, באזורים בהם מתנהלים קרבות. השלטון הרוסי פינה יותר ממאה אלף תושבים מהעיר חירסון במזרח אוקראינה.

למה שלא יקרה כך באזור ממערב לעיר קייב ועד לגבול עם פולין? **אם** צבא רוסי ינוע לשם! זה לא יקרה – כי על מה שקרה במזרח אוקראינה – התקשורת "במערב" לא דיווחה על כך? אז זה "לא קורה"? היא לא תוכל להתעלם מכך, כיוון שפליטים אלו ינועו לתוך **גרמניה!**

מה יעשה אז נשיא ארה"ב?

זה יהיה המועד למבחן של "המסורת".

נטישת אוקראינה ותושביה על ידי סנטור לינדסי גרהם "וחברים". כמו שעשו בדרום ווייטנאם ובאפגניסטן. ובסוריה.

למה "הרבה חללים לצבא ארה"ב"? הרי בעיראק ובאפגניסטן היו לצבא ארה"ב כמה אלפי חללים. במשך שנים!

כי במלחמה בצבא רוסי, עלולים להיות להם אלפי חללים **ביום**. לא רק באוקראינה. כי צבא רוסי יתקוף חיילים אמריקאים גם ביפן, בדרום קוריאה, בפיליפינים וייתכן גם בקאטר ובבחריין.

יש עוד "בעיה" במצב של "הרבה חללים לצבא ארה"ב".

במצב כזה צריך **לגייס הרבה אזרחים** לפעילות צבאית. תחילה מקרב כוחות "מילואים" וגם מהמשמר הלאומי במדינות שונות. מהם יפלו "הרבה חללים".

האם אז סנטור לינדסי יפרסם דוח שמראה את "התועלת" במלחמה בצבא רוסי?

האם אז בשנת בחירות בארה"ב, "יצוצו" מתחרים לחברי לקונגרס שתומכים "בסיוע לאוקראינה"?

לכן, המועד לבחינת "המסורת" הוא לקראת/תחילת שנת 2024.

זה גם עלול להיות מועד מתאים לבחינת "המסורת" של פוליטיקאים בארה"ב ביחס לשלטון הנוכחי בטייוואן. כמו שנאמר במאמר הסיני "בואו נראה אתכם".

תמונה כמו זו שלמעלה, מסבירה מדוע השלטון ברוסיה מחכה "למהירות הימלטות" מסנקציות. כי תמונה כזו "תעורר" מנהיגים נוכחיים "במערב" לדרוש איסור מוחלט על סחר עם רוסיה, גם מצד מדינות כסין, הודו, טורקיה ועוד.

מדוע? כדי לכסות על כך, **שלא** יעשו כלום מבחינה צבאית – לפי "המסורת".

או שיעשו ואז סביר שתהיה "שנת בחירות" מענינת בארה"ב.

אנחנו מוכנים להעז ולומר כי דבר אחד בטוח שיקרה: שנת 2024 תחל בעוד פחות מששה חודשים. כול השאר הוא לפי עיקרון הבחירה החופשית של בני אנוש. הרי לצורך זה, "גורשנו" מגן עדן.

פליטים בצרפת - 1940

הערה: ממשלת צרפת עצמה, יצאה מפריז. זה היה צעד מחוכם כהכרזה על פריז "כעיר פתוחה" – כדי למנוע בה קרבות. מה יעשו בקייב?! אולי יכריזו על כול מערב אוקראינה "מדינה פתוחה"? אבל זה לא ימנע מנוסה של פליטים.

גיוס אזרחים לצבא ארה"ב.

מיד אחרי שצבא ארה"ב הוצא מדרום ווייטנאם, הממשל והקונגרס בארה"ב בטלו את חובת הגיוס לצבא ארה"ב. מאז הצבא על זרועותיו השונות מבוסס על "מתנדבים" לשירות צבאי, שמקבלים שכר ושאר הטבות כלכליות.

חלק מהם אחרי סיום תקופת החוזה שלהם – תמורת הטבות כלכליות - משתייכים לכוחות "מילואים", שנשיא ארה"ב רשאי לגייס "לפי הצורך".

כוחות צבאיים אחרים, הם חילות המשמר הלאומי של המדינות בארה"ב. אלו אמורים למלא תפקידים "לשמירת הסדר הציבורי" במדינה אליה הם משתייכים. אולם גם אותם נשיא ארה"ב יכול לגייס "לפי הצורך" – כולל במדינות זרות, כמו שנעשה במלחמה בעיראק. כוחות המשמר הלאומי כוללים לא רק חיילים מצוידים "בנשק קל", אלא גם נשק כבד ואפילו מטוסי קרב. אלו אזרחים "שבסופי שבוע" מקבלים הכשרה צבאית. כמובן תמורת הטבות כלכליות.

מזה זמן, שצבא ארה"ב, כוחות היבשה, טוענים שהם מתקשים לעמוד במכסות הגיוס שלהם לפי "צורכי הצבא". בתקופה האחרונה "המחסור" נאמד ב-50-25 אלף מגויסים בשנה. נאמר גם שזה מצריך להוריד את אמות המידה לגיוס של אנשים לצבא היבשה.

אולם לא רק לצבא היבשה של ארה"ב יש קושי לעמוד במכסות גיוס. גם חיל האוויר של ארה"ב טוען שהוא מתקשה לעמוד במכסה של הכשרת טייסים חדשים מדי שנה. זו נאמדת ב-1300 – 1500 טייסים.

נאמר שטייסים שסיימו את תקופת החוזה שלהם, כעשר שנים, נוטים לעזוב את השירות הצבאי. כדי להקטין תופעה זו, הוגדלו התמריצים הכספיים שמוצעים להם לכ-50 אלפי דולרים לשנת שירות נוספת. גם "הבטחה" שיוצבו לשירות בתחומי ארה"ב בבסיסים "כבשתם".

"הבטחה" כזו חשובה בייחוד לקיום חיי משפחה סדירים במקום מסוים, במקום "נדודים" בין בסיסים שונים מדי תקופה קצרה.

לאחרונה דווח שחיל האוויר של ארה"ב החל למנוע שחרור של טייסים על ידי כך שהחל לתת "פרשנות חדשה" לחוזים איתם. כמו כן לא מקויימת "ההבטחה" להצבה בבסיס "כבשתך".

הסיבה ברורה לאמור למעלה. אנשים נבונים מבינים שאין דין "מלחמה" בצבא עירקי, באלקידה, בטאליבן, כדין מלחמה אפשרית בצבא סיני ובצבא רוסי.

לכן, בתקופה של מצב כלכלי שפיר בארה"ב, קשה לשכנע בעלי נתונים "טובים" לשרת בצבא, שעלול להיות מעורב במלחמה במרחק של אלפי ק"מ מארה"ב. תוך כדי ספיגת עשרות אלפי חללים **בחודש אחד**.

גם לא כדי "להחליש את הצבא של פוטין" ו/או "לשמר את המשטר הדמוקרטי בטייוואן".

לכן, כול מעורבות צבאית של ארה"ב במלחמה נגד רוסיה ו/או סין (סביר שביחד), תצריך לגייס מאות אלפי אזרחים – "מילואים" ומשמר לאומי.

לפי הניסיון בעבר, זהו מתכון בטוח "להצלחה" בבחירות בארה"ב, כאשר זה נעשה **שלא** כדי להגן על שטחה של ארה"ב, אלא כדי "להגן על ערכים" במרחק של אלפי ק"מ מארה"ב.

אפילו סנטור לינדסי גרהם, אינו בטוח כיצד בוחרים/בוחרות יגיבו במצב כזה. כאשר אי אפשר יהיה לטעון בדוח "אין שם חיילים אמריקאים ואין חללים לצבא ארה"ב".

אבל זה **אינו** שולל את האפשרות שבכול זאת ינסו לעשות זאת!

ייתכן שנדע כבר בעוד כששה חודשים.

המדינות הבלטיות – השעון מתקתק...

בסיום מלחמת העולם השנייה, הצבא האדום (ברית המועצות) כבש את שטחה של מזרח פרוסיה שהייתה חלק מגרמניה. יותר משני מיליון תושבים ממוצא גרמני באזור זה, "פונו" לשטחה של גרמניה ממערב לנהר האודר.

שטחה של פרוסיה המזרחית חולק בין ברית המועצות – כולל העיר קניסבורג – כיום קלינינגרד – ופולין שאז נמנתה על מדינות "הגוש המזרחי".

בחלק הרוסי – כיום קלינינגרד – יש כמיליון אזרחים רוסיים. כמו כן בסיס לצי הרוסי בים הבלטי ובסיסים צבאיים.

אחרי פירוקה של ברית המועצות ושל "ברית ורשה", אזור רוסי זה מצוי בין פולין וליטא שהיא אחת משלוש המדינות הבלטיות. שתי אלו נמנות על ארגון נאטו. כלומר, גישה יבשתית לאזור רוסי זה, מצריכה מעבר בשטחה של בלרוס ושטחה של ליטא.

אחרי "הידוק היחסים" בין בלרוס לרוסיה, קטן המרחק היבשתי בין יחידות צבא רוסי בבלרוס לקלינינגרד לכ-70 ק"מ, לעומת קרוב לארבע מאות ק"מ, לפני שצבא רוסי גדול הוצב בבלרוס (וגם נשק גרעיני טקטי של רוסיה).

כיום המעבר היבשתי בין פולין לליטא הוא ברצועה שרוחבה כשבעים ק"מ. אם צבא רוסי ישתלט על אזור זה, אז **ינותק מעבר יבשתי** בין פולין – ומדינות ברית נאטו – לשלוש המדינות הבלטיות. הקשר איתן יוכל להיות דרך הים הבלטי. ספק אם זה יהיה אפשרי בנוכחות צי רוסי בקלינינגרד!

כלומר הן עלולות למצוא עצמן מנותקות משאר מדינות בארגון נאטו.

מנהיגי המדינות הבלטיות בולטים במשטמה שהם נושאים כלפי רוסיה. אפשר "להבין" זאת – כמו גם בזו של מנהיגי פולין – בהתנהגות של ברית המועצות כלפיהן בתחילת מלחמת העולם השנייה.

יש בהן אוכלוסיה קטנה של כמה מליוני אנשים – בחלקה ממוצא רוסי. מבחינה צבאית אינן יכולות להתעמת עם צבא רוסי.

מדינות בארגון נאטו מחזיקות בהן – ברוטציה – יחידות צבא בגודל של "גדודים" ספורים. זאת "כהרתעה" לפלישה רוסית אליהן. כאילו זה מה שימנע את רוסיה ליצור מסדרון יבשתי מבלרוס לקלינינגרד, אם תחליט שזה חיוני עבורה.

כעת, יש הצעות להגדיל את היחידות הצבאיות של נאטו שמוצבות בהן, "מגדודים" "לחטיבות". לא ברור מאין אלו "תצוצנה" במדינות נאטו באירופה.

אפשר להניח כמעט בוודאות שעומות צבאי של מדינות נאטו עם רוסיה, יכלול כיבוש מהיר של המדינות הבלטיות בידי רוסיה. ארה"ב אינה יכולה למנוע זאת, למרות ההצהרות של נשיא ארה"ב. לא רק זאת. אין לה יכולת צבאית "לשחרר" אותן כמו שעשתה אחרי כיבושה של כוויט בידי עירק. זאת על ידי פעולה צבאית **שממוקדת** באזור היס הבלטי.

כיבושן של המדינות הבלטיות, ימנע מצב שבו היס הבלטי הוא "אגם של מדינות ברית נאטו" – פינלנד, שוודיה, דנמרק, גרמניה והמדינות הבלטיות. אפשר יהיה לחסום את הצי הרוסי מלצאת מאזור זה, אבל פירוש הדבר יהיה מלחמה של רוסיה עם פינלנד – **גרמניה** ודנמרק.

מלחמה עם גרמניה – **לא** תתמקד רק באזור היס הבלטי.

לכן, האם זו תהיה הפתעה, אם אכן תקוים "המסורת" לגבי אוקראינה, היא אחרי כן תקוים גם לגבי המדינות הבלטיות!?

החשש שהולך וגובר במדינות אלו, למרות ההצהרות של נשיא ארה"ב, מבוסס על ניסיון היסטורי בקיום "המסורת". הן "משוכנעות" שאחרי אוקראינה, עלול להערך בהן ניסיון לאמינות של הצהרות נשיא ארה"ב ומנהיגים אחרים באירופה – שיגנו על כול אינטש במדינות שחברות בארגון נאטו.

מבחינה צבאית, זהו אזור נוח לניסוי כזה בידי רוסיה.

מבחינה פוליטית, רוב תושבי ארה"ב אינם יודעים שקיימות מדינות אלו, ומדוע כדאי להסתכן בחורבן של בוסטון – מנהטן – סן פרנסיסקו – כדי שהן תהיינה בארגון נאטו.

כמו ברפואה ובמדעים שונים – יש צורך לערוך ניסויים כדי לדעת "מה יקרה". כך גם "במדעי המדינה". לפני שנערך ניסוי כזה, "הכול דיבורים".

תמונה אחת שווה מילה אחת

והמילה היא "המסורת".

מר זלנסקי נשיא אוקראינה במפגש האחרון של ארגון נאטו בבירת ליטא.

עומד "לבד". לפחות מדברים עם אשתו.

כאמור למעלה, ייתכן שבעתיד הקרוב – "אחרי אוקראינה", יתברר האם המצולמים בתמונה למטה – באותו מפגש – הם חברים בקבוצת "הכול דיבורים".

הפוליטיקאים שמצהירים "נגן על כול אינטש במדינות בארגון נאטו".

כאמור למעלה ייתכן שהצהרה זו תעמוד למבחן ראשון דווקא כאשר יקראו "להגן על ליטא", מקום הכינוס האחרון שלהם.

על כך נאמר "אלוקים פועל בדרכים מסתוריות" – גם כדי לחשוף מיהו "מועדון הכול דיבורים".

נעיר פה שבניגוד לדברי פוליטיקאים – דווקא אנשי צבא מארה"ב – מודים שלא תהיה שום אפשרות "להגן על ליטא". רק "להרתיע". אם זה לא "יעזור", אז ליטא ושכנותיה "תצטרפנה" לקבוצת המדינות שנכללות "במסורת". "אחרי אוקראינה".

הודעה שתבוא מארגון נאטו?:

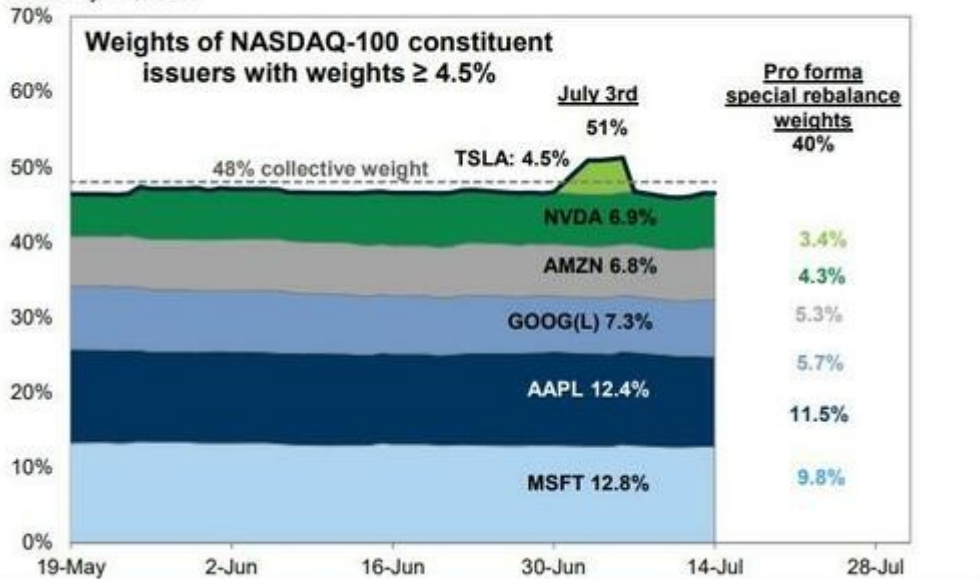
שיהיה לכם בהצלחה – תסתדרו לבד.

מה יקרה למדד נאסדק 100 – במלחמה בין סין לארה"ב?

בתרשים למטה מצוינים המשקלות של החברות "המובילות" במדד נאסדק 100.

Exhibit 1: Weights of the largest Nasdaq-100 stocks over time

as of July 14, 2023

Source: Nasdaq, Bloomberg, Goldman Sachs Global Investment Research

סך כול חלק 6 חברות אלו במדד זה עלה על כ-50 אחוזים. בגלל סיבות רגולטוריות, הבורסה שינתה משקלות אלו כך שחלקן ירד מתחת ל-50 אחוזים. זה עדיין מהווה ריכוז גדול של השקעות בקבוצה קטנה של חברות. נציין שגם במדד ספ500 משקל חברות אלו הוא כ-25 אחוזים.

מה יקרה אם יהיה עימות צבאי בין ארה"ב לסין, "בגלל טייוואן"?

בעימות כזה, "מטילי סנקציות", יכולים לאסור על כול פעילות עסקית בסין.

שימו לב שלכול 6 חברות אלו יש פעילות עסקית משמעותית בסין.

"המובילה" היא חברת אפל. לא רק בגלל שכ-15 מההכנסות שלה מקורן בסין, אלא גם בגלל ריכוז גדול של ייצור מוצריה בסין.

אחריה חברת טסלה עם מפעלים גדולים בסין ומכירות גדולות בסין של רכב חשמלי.

גם לחברת מיקרוסופט עדיין יש חשיפה גדולה בסין לשימוש במערכות הפעלה שלה במחשבים ניידים – ניידים, בטאבלטים.

סין מהווה שוק עיקרי למעבדים של נבידיה. אבל לא רק זה. אם לא ניתן יהיה לייצר מעבדים במפעלים בטייוואן, אז גם לא ניתן יהיה למכור אותם במדינות אחרות.

אומנם יש איסור על שימוש בשרותים של גוגל בסין ונאסר עליה לאפשר שימוש במערכת הפעלה שלה על ידי חברת Huawei, אבל נעשה שימוש במערכת הפעלה שלה בטלפונים שמוצרים על ידי חברות סיניות ושנמכרים במדינות מחוץ לסין.

וחברת אמזון – מנין ייבאו את "השמונצס" שמוכרים "למכורים"?

האם זה יהיה מפתיע שבמקרה כזה, יוצר "חלל" מתחת למדד נאסדק 100? וגם מתחת למדד ספ500?!

האם זה יהיה מפתיע אם לאור זאת, תתקיים "המסורת" גם לגבי טייוואן?!

ההנחה של פעילים בשוקי הון היא "שלא יקרה כלום בגלל טייוואן".

או שהסינים "שכול מה שהם רוצים זה להרוויח כסף" – "לא יעשו כלום בטייוואן".

או שארה"ב, לפי "המסורת" "לא תעשה כלום לגבי טייוואן".

אולם יש סיכון לגבי טייוואן "בגלל רוסיה".

אם למרות "המסורת", יהיה עימות צבאי בין רוסיה וארה"ב "בגלל אוקראינה ו/או הצורך להגן על כול אינטש במדינות נאטו", אז כדברי נשיא ארה"ב, זו תהיה "מלחמת עולם". כיוון שאז צבא רוסי יתקוף יחידות/בסיסים של צבא ארה"ב "בכול מקום בעולם – מחוץ לשטחה של ארה"ב". גם ביפן, בדרום קוריאה, בפיליפינים. במקרה כזה סין עלולה "להיגרר" לעימות צבאי עם ארה"ב. ואז...

אלא אם תקויים "המסורת" גם באירופה.

נהוג לומר ששמירת "המסורת" קיימה את העם היהודי במשך אלפי שנות גלות.

שמירת "המסורת" היא גם תנאי הכרחי "לקיום" של פוליטיקאים בארה"ב.

אבל לפעמים פוליטיקאים "משתגעים"...

ושאלה לתושבי דנמרק/הולנד/גרמניה "וחברים" – אם ארה"ב תהיה בעימות צבאי עם סין "בגלל טייוואן", וסין תתקוף יחידות צבאיות של ארה"ב – האם זה אומר שבגלל שחברה בנאטו (ארה"ב) מותקפת, אז גם אתם תהיו בעימות צבאי עם סין? תגייסו אזרחים כדי לשלוח אותם להילחם בסין?! חשבתם על זה?!

יצרני רכב - על פי תהום?

כתבנו שהמדיניות העסקית של יצרני רכב, במכירת רכב "במערב", הייתה **להעלות** את מחירי הרכב, בנימוק שהם מוכרים רכב "משובח" יותר ממה שנמכר בעבר. זאת על ידי הוספת פריטים שצרכן נבון "אינו יכול להסתדר בלעדיהם". חלק מתוספות אלו נובעות מתקנות של שלטונות - בטיחות - זיהום אוויר ושאר ירקות.

ככול שעולה מחירו של רכב חדש, נוצרת בעיה - כיצד צרכנים ישלמו עבור רכב חדש, כאשר ההכנסות שלהם עולות בשיעור נמוך משמעותית מהעליות במחירי רכב חדש.

הפיתרון? למכור רכב בתשלומים. או בשיטת החכרת רכב.

תשלומים עבור שימוש ברכב, בכול שיטה שהיא, כרוכים למעשה במתן הלוואה לצרכן.

ככול ששער הריבית במשק נמוך, אפשר לפרוש את התשלומים על פני תקופה קצרה. זאת כיוון שנטל החזר הלוואה מההכנסות של הצרכן הוא "סביר".

אבל גם במצב כזה, ככול שממשיכים להעלות מחירי רכב חדש, נוצר קושי לגבי היכולת של תשלומים על שימוש ברכב.

הפיתרון? מאריכים את התקופה לפירעון הלוואה למימון שימוש ברכב.

אבל בשיטה זו מגיעים "לסף תהום".

הלוואה ניתנת לצרכן כדי שיוכל להשתמש ברכב. אבל בגלל הפחת הגדול יחסית שנוצר בשימוש ברכב, (לעומת פחת קטן יחסית בשימוש בנכס נדלן בנוי), אחרי תקופה קצרה של 5-7 שנים, עלול להיווצר מצב שבו לא ניתן "להשתמש ברכב".

כלומר, "ניתן", אבל זה כרוך בעלות תחזוקה שוטפת, שהולכת וגדלה ככול שעולה "גיל הרכב".

המשמעות הכלכלית של תופעה זו היא, שמחירו - בשוק - של רכב "ישן", אחרי תקופה מסוימת, עלול להיות נמוך יותר במידה משמעותית **מיתרת החוב** של הצרכן בהלוואה שנטל בעבר כדי לממן את קניית הרכב. רכב חדש או רכב ישן.

לכן, יש גבול "כלכלי" להארכת תקופת הפירעון של הלוואה למימון שימוש ברכב. אחרי שמגיעים "לגבול" כזה, ערך הרכב אינו מהווה יותר "ביטחון" **ליתרת החוב** של הלווה.

זו עלולה להיות בעיה עבור **המלווים**. מדוע?

כיוון שלרוב הם בעצמם **לווים** כסף כדי לממן את הלוואות שהם נותנים לקניית רכב. אם שווי הרכבים, שהם למעשה בבעלותם, נמוך מיתרת החובות שלהם עצמם, הם עלולים להיתקל **בסרוב של מלווים** להמשיך לממן את הפעילות שלהם.

לכן, יש "גבול" ליכולת **להאריך את תקופת הפירעון** על הלוואות למימון קניית רכב.

גם ירידה גדולה בשער הריבית במשק, אינה משנה מגבלה זו, שנובעת מהשימוש ברכב.

תוצאה: אם מגיעים "לגבול" היכולת להאריך את תקופת פירעון ההלוואה למימון רכישת רכב ושער הריבית נשאר "גבוה", אז גם אין יכולת להעלות את המחירים של רכב חדש מעבר לעלייה בהכנסות של צרכנים.

אלא כאשר ממשלה מסבסדת את העלות של רכב חדש. כתבנו כבר בעבר שזה נעשה כיום, במדינות מסוימות, תחת המטרה של עידוד מכירת רכב חשמלי.

אבל סבסוד כזה בסכומים גדולים יכול ליצור "בור גדול" בתקציב של ממשלה. לכן הוא מגיע לקיצו, כפי שכבר קרה במדינות מסוימות.

ואז... ליצרני רכב אין מנוס **מלהוריד** את מחירי רכב חדש. זה כבר קורה – בסין וגם "במערב". הצורך הזה יגדל ככול שציבור יכלה את עודף החיסכון שנוצר אצלו אחרי הסכומים שממשלות חילקו בתקופת הקורונה. בייחוד בארה"ב.

ברור שזה משפיע גם על מחירי רכב "ישן". וזה טוב "לדכוי האינפלציה", כשזה גורם לירידה במחירי רכב "ישן" במדד המחירים לצרכן.

מה יקרה אם הבנק המרכזי בארה"ב יוריד הרבה ומהר את הריבית?

תגדל יכולת ההחזר החודשי בתשלומים בקניית רכב חדש/ישן והמחירים שלהם שוב יעלו!

אלא אם יהיה **מיתון גדול** במשק שיגרום לירידה גדולה בהכנסות של ציבור ולירידה בביקושים לרכב חדש/ישן.

וזה אינו רצוי בשנת בחירות בארה"ב.

התוצאה? כמו בכלל הפעילות במשק – תנודות בביקושים – ירדו כאשר הריבית גבוהה, יעלו כאשר הריבית נמוכה, אבל למעשה "דריכה במקום". כמו במכירות של רכב חדש.

מדוע? כיוון שהגיעו "לגבול הכלכלי" שאפשר להאריך תקופת פירעון בהלוואות לקניית רכב, ולגבול של היכולת **להמשיך להעלות** מחירי רכב מעבר לעלייה בהכנסות של ציבור.

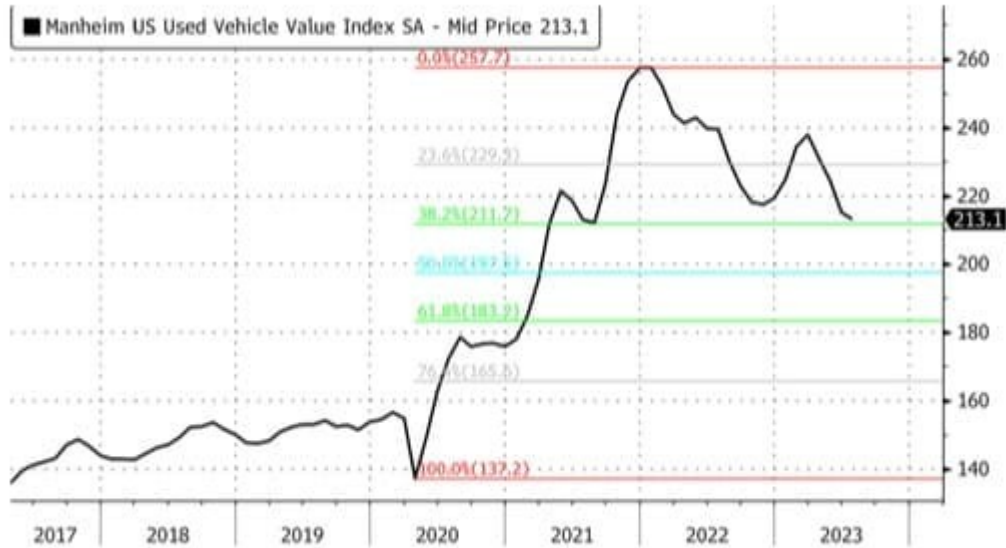
כלומר, הגיעו "לסף תהום" במדיניות העסקית של יצרני רכב במכירות "במערב".

הטריק של מכירת רכב חשמלי "במחירים גבוהים", **לא** ירחיק אותם "מסף תהום".

גם מכירות בשווקים מתפתחים – כמו סין – לא תמנענה זאת. ראשית בסין, מכירות רכב מקומי "טהור" – בלי השתתפות של חברות זרות – כבר עולות על מכירות של רכב "זר". גם בגלל גידול עצום במכירת רכב חשמלי סיני בסין. שנית, גידול **ביצוא** של רכב מסין.

"התהום" היא, שמוצה גודל השוק "במערב" ומוצתה היכולת לאפשר צריכה על ידי מתן אשראים.

מדד למחירי רכב "ישן" בארה"ב.

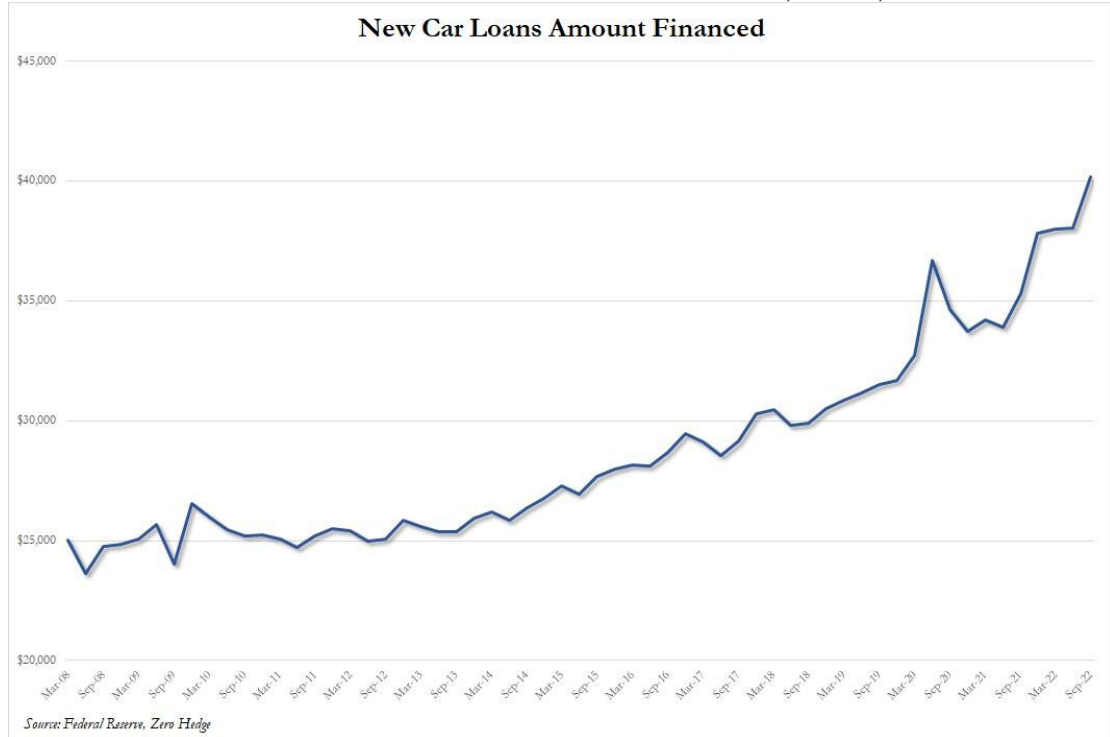
הערה: הגיבנת למעלה בתקופת קורונה, סביר שנוצרה בגלל עליה בביקוש לרכב בגלל מגבלות תעופה והימנעות משימוש בתחבורה ציבורית. כמו כן עיכובים באספקה של רכב חדש. גם בגלל ירידה גדולה בשער הריבית שאפשרה מימון לרכישת רכב ישן. (חדש לא היה זמין). אם נתחשב בשיעור האינפלציה הכללי במשק מאז שנת 2020, אז הולך ומצטמצם ההפרש בין שיעור העלייה במחירי רכב "ישן" ושיעור עליית המחירים במשק.

שער הריבית בהלוואות לרכישת רכב "ישן" ושנוי שנתי במחירי רכב "ישן".
שער ריבית בשחור ציר ימני.

הערה: השילוב בתרשים למעלה - ריבית עולה וערך "נכס" שממומן בהלוואה יורד, עלול לגרום למשבר פיננסי אצל מלווים ואצל יצרני "הנכס".

סכום הלוואה שניתן למימון רכב חדש - ארה"ב.

הערה: העלייה **המתמדת** בתרשים למעלה היא במקביל למדיניות **מתמדת** של אפס ריבית של הבנק המרכזי בארה"ב וקניית אג"ח בסכום של קרוב ל7000 ביליון דולרים ("הדפסה"). אם נוצר מצב שמונע את המשך המדיניות **המתמדת** של הבנק המרכזי בארה"ב כאמור למעלה, אז ייתכן שגם תיפסק התופעה שמתוארת בתרשים למעלה.

ואז...

מחיר מניית פולקסווגן - חמש שנים אחרונות.

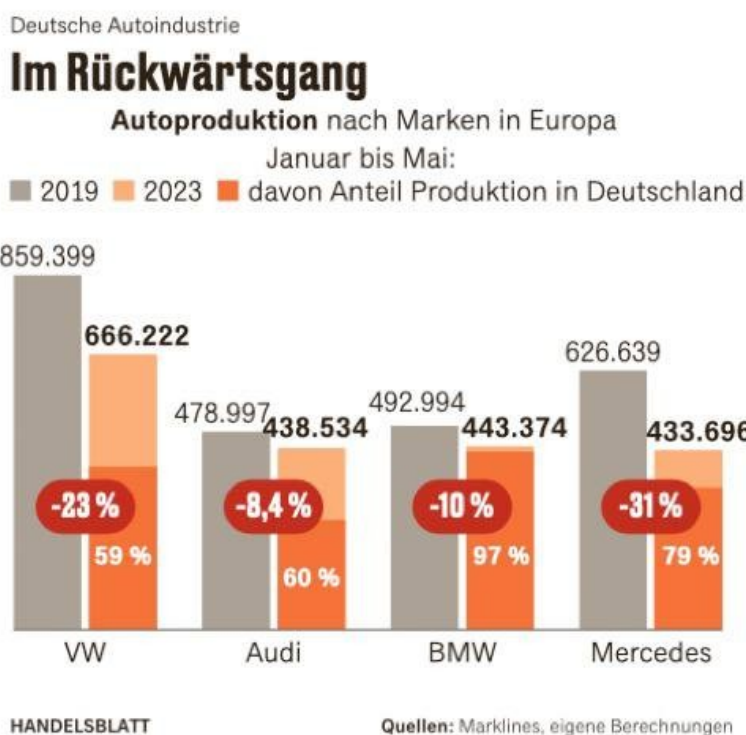

מחיר מניית ג'נרל מוטורס - חמש שנים אחרונות.

הערה: לפי הגרף הבא למטה אין להתפלא על מחירי מניות של חברות גרמניות לייצור רכב.

ייצור כלי רכב באירופה על ידי חברות גרמניות – חמישה חודשים ראשונים – שנת 2019 באפור, שנת 2023 בוורוד. בוורוד כהה – בגרמניה עצמה.

הערה: שרת החוץ של גרמניה – מנהיגת הירוקים – רוצה להקטין את "התלות בסין". כאמור למעלה – "על פי התהום".

מדדי מניות – שערי ריבית – זהב.

מחיר זהב – 1960 דולרים לאונקיה.
מדד דאו גונס תעשייתי – 35227.
מדד נאסדק – 14032.
תשואת אג"ח ממשלת ארה"ב 10 שנים – 3.84%.
שער ריבית יומי ארה"ב 5%
מחיר נפט קל ארה"ב – 77 דולר לחבית. ברנט באירופה – 81 דולר.
תשואה ראלית אג"ח צמוד מדד ממשלת ארה"ב 10 שנים – 1.49%.

הערה: לעומת מחירים לפני שבועיים: "הארוע" הבולט בתקופה זו היה הדיווח על שיעור האינפלציה בארה"ב במשך שנים עשר החודשים האחרונים – כ-3%.

זה מקרב אותנו "למטרה" של הבנק המרכזי בארה"ב – שיעור אינפלציה שנתי עד שני אחוזים. אם כך המסקנה בשוקי הון אמורה להיות שראשית, הבנק המרכזי יפסיק להעלות את שער הריבית היומי – אם לא כבר בפגישה שלו ביולי 2023, אז בפגישה הבאה.

שנית, הוא יתחיל להוריד ומהר את שער הריבית היומי, כנראה לקראת סוף שנת 2023 – שאז גם מתחילה "שנת בחירות" בארה"ב.

אם כך, מבחינת ההתנהלות של הבנק המרכזי בארה"ב לא תהיה "הפרעה" לשוקי הון: שוק המניות ושוק אג"ח לטווח בינוני וארוך.

בעולם שבו הפעילים בשוקי הון התרגלו לכך, שרק תנודות בהתנהלות של הבנק המרכזי קובעות את המגמות בשוקי מניות ואג"ח, המשמעות היא להיות חשופים לשוקי מניות ולשוקי אג"ח לטווח ארוך. כלומר, "מושקעים".

זהו "המודל".

הוא משתקף בפעילות בשוקי מניות ואג"ח בשבועיים האחרונים. מדדי מניות (ומחירי מניות מסוימות) קרוב לרמות שיא שלהם. מחירי אג"ח לטווח ארוך עלו מרמות שפל שלהן בשנים האחרונות.

שיקולים גיאופוליטיים (אוקראינה - טייוואן) אינם רלבנטיים, כי קיימת "המסורת".

בחוברת הקודמת התייחסנו "למודל", דהיינו שהריבית לטווח ארוך - בינוני תרד "הרבה ומהר". כמו בכול ארוע מסוג אחר, "ההפתעה" והתגובה "להפתעה" קורית רק בעתוי שבו אמור לקרות "משהו" לפי "המודל". עד אז זה "הכול דיבורים".

כלומר, נדע רק בעוד 3-5 חודשים.

בינתיים כמה הערות למדדי מניות בארה"ב.

ראשית, נכון הוא שמזה כ-18 חודשים הם לא עלו לרמות שיא חדשות.

אולם מה שרלבנטי למשקיעים "לטווח ארוך" היא העלות הממוצעת שהייתה להם בקניית מניות, לעומת הערך הנוכחי של מדד מניות. כיוון שכיום חלק גדול מהשקעות הציבור במניות, נעשה באמצעות קרנות אינדקס "פסיביות" - כלומר אינן מנוהלות בצורה אקטיבית, אלא תמיד מחזיקות במניות לפי האינדקס אליו הן "חשופות", אז מה שרלבנטי למשקיעים בהן הוא "הממוצע הנע" של ערך מדד מניות לעומת הערך הנוכחי של מדד המניות. זה משקף האם ההחזקה הנוכחית שלהם (של "ממוצע המשקיעים") היא רווחית לעומת העלות הממוצעת של הרכישות שלהם.

נהוג להתייחס לממוצע נע על פני 200 ימי מסחר אחרונים - כ-40 שבועות- של ערך מדד מניות.

כפי שאפשר לראות בגרף למטה, הערך הנוכחי של מדד דאו ג'ונס תעשייתי הוא עדיין גבוה מערך ממוצע נע זה וגם הגרף של הממוצע הנע עדיין נמצא במגמת עלייה "מתמדת". לכן, מבחינת משקיעים אלו, למרות התנודות הגדולות, אין סיבה לשנות את "מודל ההשקעות" שלהם. שהרי התקופה של העלאות ריבית היא "זמנית".

מדד דאו ג'ונס תעשייתי וממוצע נע 200 ימים – במשך חמש שנים אחרונות.
 מקור barchart.com. הקו התחתון הוא ממוצע נע 200 ימים.

הערה: אלו ערכים נומינליים – כלומר אינם מתואמים לשיעור האינפלציה בארה"ב.
 לאור שיעורי האינפלציה מזה כשנה, אין עלייה **ראלית** בערך הממוצע הנע. העלייה היא נומינלית.

אבל לפי "המודל" זה "זמני". כך גם **לכאורה** האפשרות לקבל ריבית של כ-5% לשנה בקרנות כספיות בדולרים – בארה"ב.

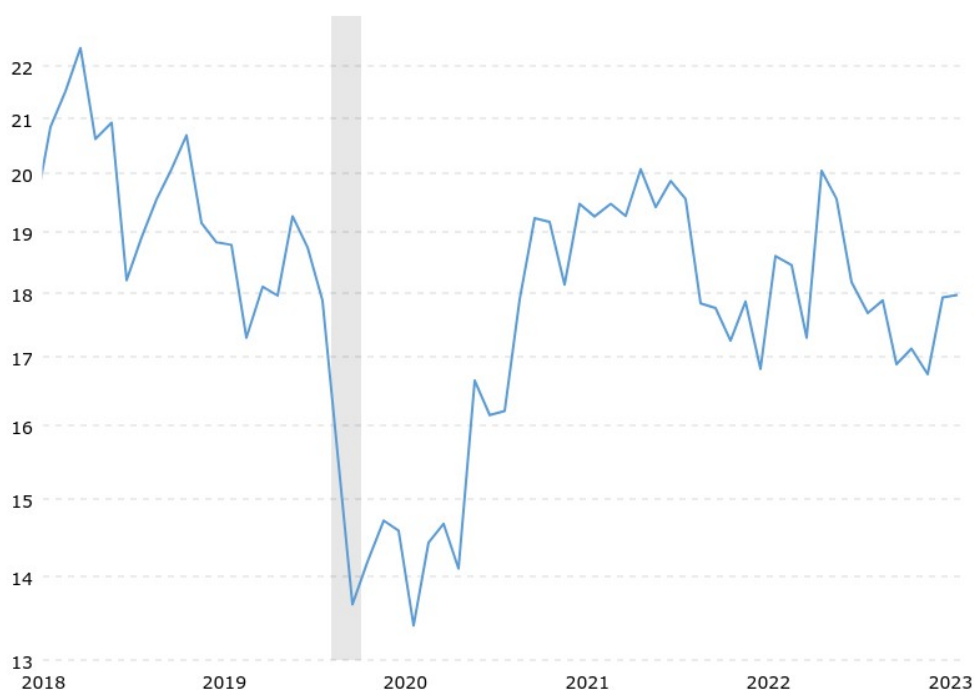
בגרף למטה אותו סוג תרשים למחיר הזהב.
 לתקופה של חמש שנים אחרונות.

הערה: גם פה מגמה עולה של ממוצע נע 200 ימים. אולם פה השיא הנומינלי היה סמוך לאוגוסט 2020 (תקופת קורונה) בעוד במדד דאו ג'ונס היה בסוף שנת 2021 – העלאות ריבית הבנק המרכזי של ארה"ב.

כתבנו כמה פעמים שתקופה ממושכת בה "שני אלו" – מניות וזהב – עולים במקביל היא "הכנה" **למשבר פיננסי גדול**.

בגרפים למטה היחס בין ערך מדד דאו ג'ונס תעשייתי למחיר הזהב.
מקור: [macrotrends.com](https://www.macrotrends.com).
תחילה חמש שנים אחרונות.

הערה: העובדה שיחס זה אינו גדל – מניות "עדיף" על זהב, **אינה** סיבה שלא להחזיק מדד מניות. מדד מניות עדיין יכול להמשיך לעלות במשך כמה שנים במקביל לעלייה במחיר הזהב. כמה?

בגרף למטה יחס זה במשך 30 שנים אחרונות.

הערה: שימו לב לתקופה 2000-2008 (מועד "המשבר הפיננסי"). עברו כתשע שנים מאמצע שנת 1999 ועד אמצע שנת 2008 כאשר כבר היה ברור/גלוי שמתרחש "משבר פיננסי".

כעת עברו כבר כחמש שנים מאמצע שנת 2018 מאז שהתחילה **ירידה** מתמשכת ביחס זה. איש אינו יודע כמה זמן, אם בכלל, זה יארך הפעם. אולם סביר שסימן מובהק שכך עומד לקרות יהיה **אם** יחסי זה ימשיך **לרדת!**

יש לציין שבתקופה 2000 – 2008, סין "ספגה" את הגידול בכמות הדולרים - מהלוואות שנתנו בנקים בארה"ב - משכנתאות ושאר ירקות - בגידול עצום ביתרות מט"ח שלה. סביר שזה **לא** יקרה שוב. לכן, ייתכן כי כאשר יתברר שהבנק המרכזי בארה"ב חוזר להגדיל "הדפסת דולרים" - כדי לממן גירעון שהולך וגדל בתקציב ממשלת ארה"ב - כעת יותר מ-1500 ביליון דולרים בשנה - "התהליך" יהיה הרבה יותר קצר.

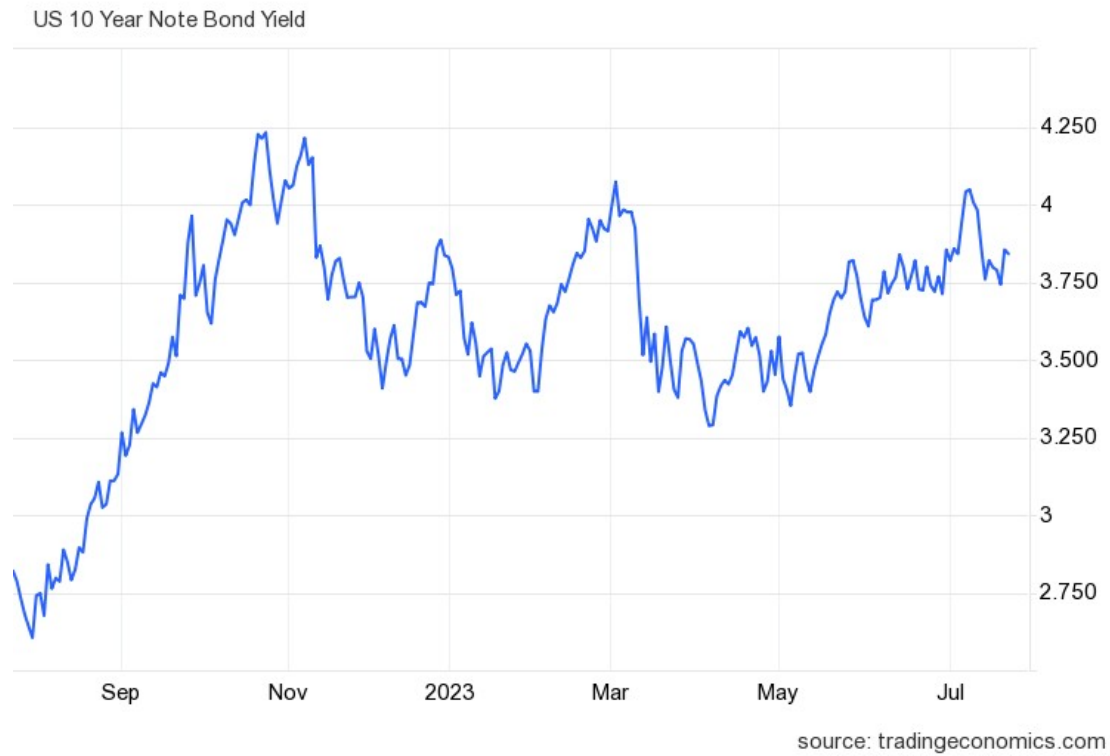
בכול מקרה מה שצריך להדאיג את הנשיא ביידן והמפלגה הדמוקרטית הוא הגרף הבא למטה של מחירי בנזין בארה"ב. גם להדאיג את הבנק המרכזי של ארה"ב!

source: tradingeconomics.com

הערה: מדרגה נוספת למעלה – מעל 2.8 דולרים לגלון (מחיר חוזה) וסביר שבוחרים/בוחרות בארה"ב ישאלו למה ממשיכים "לשפוך" דולרים כדי "להחליש את רוסיה" בזמן שבוחרים/בוחרות בארה"ב "הולכים ונחלשים". האפשרות למכור נפט ממאגר החירום של ארה"ב – כעת כ-350 מיליון חביות – אינה רלבנטית כאשר ערב הסעודית ושאר אופק – מוכנים להקטין תפוקה במליון חביות ביום.

תשואת אג"ח ממשלת ארה"ב לפדיון 10 שנים.

הערה: אם תשואות אלו לא תמשכנה לרדת, אז סביר שתפסקנה עליות במדדי מניות ותהיינה תנודות גדולות.

ייתכן שסימן לכך יבוא משער החליפין של הין היפני – בגרף למטה.
אם זה לא ישוב לרדת – תיסוף לעומת הדולר – עלול להיות סימן **שלא** תהיה ירידה
בתשואות של אג"ח דולרי לטווח ארוך.

עוד סימן לכך ייתכן שיבוא משער החליפין של הפרנק השוויצרי. שער חליפין "חזק" שלו מאפיין תקופה של "דולר חלש". אם הוא מתחזק גם לעומת היורו – זה עלול לבשר על משבר פיננסי/פוליטי בגוש היורו. אבל כיוון ששוויץ כבר אינה שוויץ של פעם – בגלל הפוליטיקאים שבה – סביר להיזהר מהסקת מסקנות מהתנהגות שער החליפין של הפרנק השוויצרי. **למעקב.**

לסיום ייתכן שיש "צפירת הרגעה" – לפי הגרף למטה נראה שחלפה "הסכנה לדמוקרטיה בישראל". שהרי נפסק – לעת עתה – פיחות שער החליפין של השקל לעומת הדולר.

US Dollar Israeli New Sheqel

source: tradingeconomics.com

האם הוא מבין סינית?

מר הנרי קיסינג'ר המשיך את "הרכבת האווירית" של "מכובדים" מארה"ב לסין – שר החוץ מר בלינקן, שרת האוצר הגברת ילן, מר קלי שר חוץ לשעבר וכעת נציג לענייני אקלים – אשר בתקופה האחרונה מגיעים לסין.

כל אלו במצוות נשיא ארה"ב מר בידן. זאת כדי להראות שלא נותקו "הקשרים עם סין".

לפני כחמישים שנים, מר קיסינג'ר "סלל את הדרך לביקור ההיסטורי של נשיא ארה"ב מר ניקסון המנוח בסין". חידוש קשרים דיפלומטיים והכרה של ארה"ב בכך שיש רק "סין אחת".

הרעיון היה "קרוב סין לארה"ב באמצעות קשרים כלכליים – גלובליזציה והרחקתה מברית המועצות". זאת לפי פרופיל של סינים "שרק רוצים לעשות עסקים ולהרוויח כסף". והשאר הוא היסטוריה.

הקשר הכלכלי – כן. הרחקה מרוסיה – יורשתה של ברית המועצות – לא ולא.

לפי השפה "הסינית" של האליטות בארה"ב – קשרים כלכליים בין סין וארה"ב מחייבים את סין "שתתייצב לצד ארה"ב" כאשר היא "מנהלת את העולם" – גם בסכסוך עם רוסיה.

לפי השפה "הסינית" בסין – אין קשר בין שני אלו. לעשות עסקים עם ארה"ב – תמיד ברצון ובשמחה. גם לשלוח סטודנטים ללמוד באוניברסיטאות בארה"ב.

לרקוד לפי החליל של ארה"ב ביחסים בינלאומיים – תשכחו מזה.

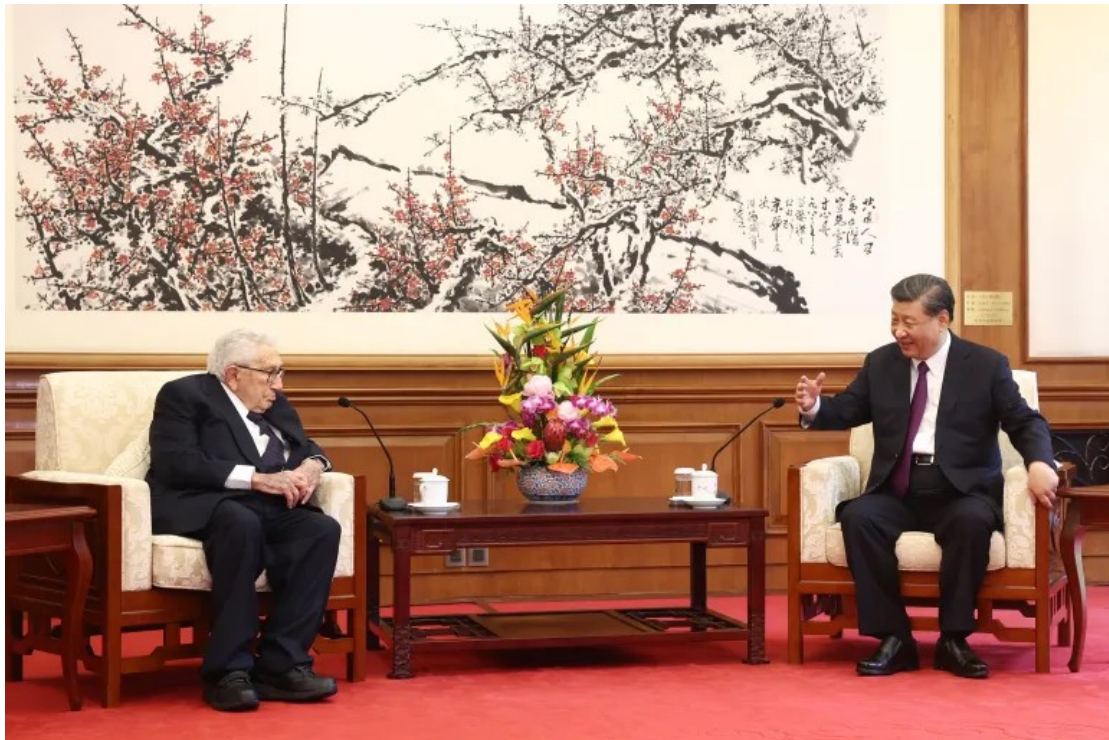
למה "הסינית" של האליטות בארה"ב כה חשובה להם והם מנסים להחיות אותה במשלחת של "מכובדים" לסיין?

כי לפי הפרופיל שלהם של רוסים – אלו תתי אדם, שיכורים ונוטלי שוחד שאינם מסוגלים "לכלום". כך גם הצבא שלהם.

הנה ההוכחה לכך באוקראינה – אבל אם אופס, זה לא כול כך "מוכח", אז לפחות שסיין תנתק את הקשרים עם רוסיה ולא תסייע להם בשום צורה. **אחרת אנה אנו באים!?**

אז בעוד "המכובדים" מארה"ב נוהרים לסיין – גם מקווים לפגישה בין נשיא ארה"ב לנשיא סין – הייבוא של נפט מרוסיה לסיין מגיע לשיאים חדשים ואפילו ממש בסמוך לביקורו של מר קיסינג'ר בסין, הצייים של סין ושל רוסיה עורכים תרגיל משותף ביים יפן והצי של סין ממשיך לתרגל מצור על טייוואן. ושר ההגנה של סין מסרב לשוחח/להיפגש עם שר ההגנה של ארה"ב, אבל נפגש עם מר קיסינג'ר במסגרת "והדרת פני זקן" (בגיל 100).

בתמונה למטה, נשיא סין מסביר למר קיסינג'ר שהוא תמיד יתקבל בשמחה בסין. גם אם ירצה להיות נוכח בתרגילים משותפים לצבאות סין ורוסיה.

שיהיה לכולם קיץ נעים וקל.

תנאי שימוש וגלוי נאות

1. פרסום זה שייך לד"ר שמואל גולדמן ת.ד. 39312 ת"א 61392 טל. 03-6424743. המאמרים נכתבו על ידי ד"ר שמואל גולדמן והם משקפים את דעת הכותב בלבד, בזמן כתיבתם.
2. אין לראות במאמרים אלו משום הצעה לפעולת השקעה כלשהי או כמתן חוות דעת על הכדאיות של השקעה כלשהי ואין הם מהווים תחליף לייעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם.
3. הדעות המובאות בפרסום זה, ניתנות לשנוי בכל עת ללא מתן הודעה כלשהי.
4. פעולות השקעה שנעשות על ידי ד"ר גולדמן, יכולות להיות בניגוד למשתמע מפרסום זה.
5. המידע שמופיע בפרסום זה, שאוב ממקורות שנחשבים כמהימנים, אולם אין הכותב אחראי על נכונות המידע או שלמותו.
6. כל שימוש שנעשה בפרסום זה, נעשה שלא על דעת הכותב והוא נעשה באחריות המשתמש בלבד.
7. לפי העניין בסופו של כל מאמר ניתן גלוי לעניין האישי שיש או אין לכותב בזמן כתיבתו, במישרין או בעקיפין, בניירות ערך ובנכסים פיננסיים שמוזכרים בו. נתונים אלו יכולים להשתנות לאחר מועד הכתיבה.
8. אין להעתיק בכל צורה שהיא ואין לפרסם או להפיץ בכל צורה שהיא, כל מאמר או חלק ממאמר, שמופיע בפרסום זה, בלי לקבל מראש ובכתב את הסכמתו של ד"ר שמואל גולדמן.